Ohjeita postipysäkinjohtajille.

Annetut Helsingissä, Postihallituksessa, 27 p. Tammik. 1894.

1 §.

Postipysäkkien tarkoitus on seuraava:

1. **Niihin jätetään** yksinkertaisia (tavallisia) kirjeitä, postikortteja ja ristisiteitä, jotavastoin vapaakirjeitä, vakuutettuja ja sisäänkirjoitettuja lähetyksiä ei voida jättää postipysäkkeihin.
2. **Niistä annetaan** täydellisesti frankkeerattuja (maksettuja) yksinkertaisia kirjeitä, postikortteja, ristisiteitä, sanomalehtiä ja aikakauskirjoja sekä ilmoituksia semmoisesta lähimpään postitoimistoon tulleesta kirjevaihdosta, joka on sieltä perittävä. (Katso 6 §.)

2 §.

Postipysäkit kuuluvat jonkun postitoimiston alle, joiden kanssa ne ovat läheisessä yhteydessä, ja postipysäkin johtajan on kaikessa noudattaminen niitä ohjeita, joita ylipostitoimisto hänelle antaa.

3 §.

Ellei toista määräystä ole vasituisesti olemassa, ei postipysäkin johtajan tarvitse määrätä erityistä konttooriaikaa; vaan postipysäkkien tulee olla avoinna yleisölle niin kauvan aikaa kuin mahdollista alkaen k:lo 8:sta aamulla k:lo 7:ään ehtoolla — (sunnuntai- ja pyhäpäivinä kuitenkin vain jonkun tunnin joko ennen jumalanpalvelusta tai sen jälkeen) — ja tämän ajan kuluessa jonkun hetken, ennenkun lähtevään postiin jättäminen päättyy, kuin myös jonkun hetken postin tulon jälkeen.

4 §.

Postilähetyksiin, jotka ovat jätetyt postipysäkkiin ja joista lähettäjä on maksanut postimaksun käteisessä rahassa eikä postimerkeillä, tulee postipysäkin johtajan kiinnittää postimerkkejä kannetun postirahan määrää vastaavasta arvosta, jolloin vähin mahdollinen lukumäärä postimerkkejä on käytettävä. Postimerkit ovat pantavat oikeanpuoliseen yläkolkkaan lähetysten osoitepuolelle.

5 §.

Ennenkun posti lähetetään, ovat kirjevaihtoon kiinnitetyt postimerkit tehtävät kelpaamattomiksi selvästi painamalla niihin postipysäkin leiman. Lähetykset ovat senjälkeen pantavat kääreesen, osotettuun lähimpään postitoimistoon, jonka on käytteleminen tätä kirjevaihtoa, niinkuin se olisi sinne jätetty, sekä leimaaminen se omalla paikanleimasimella. Jos lähetykset pannaan laukkuihin, ovat ne ainoastaan yhteen sidottavat.

6 §.

Mitä tulee vakuutettuihin ja sisäänkirjoitettuihin lähetyksiin, tavarapaketteihin (sekä yksinkertaisiin että ilmoitetulla arvolla tahi kuoreen merkityllä jälkivaatimuksella) kuin myös postimerkittömiin tai riittämättömästi postimerkeillä varustettuihin lähetyksiin, jotka ovat postipysäkkiin osotetut, on postipysäkkiä lähinnä sijaitsevan postitoimiston, jonne lähetykset ovat tulleet, lähetettävä ilmoitus planketillla N:o 46 *a*, joka ilmoitus postipysäkin toimesta saatetaan kirjeensaajalle (vastaanottajalle). Sellaisten postilähetysten noutaminen lähimmästä postitoimistosta olkoon saajan omana huolena.

7 §.

Postipysäkin johtajan on pidettävä kaikin puolin huolta siitä, ettei postipysäkkiin jätetty kirjevaihto vahingoitu tai tuhraannu kuin myös, että se oikealla tavalla ja niin pian kuin mahdollista joko lähetetään lähimpään postitoimistoon tai joutuu saajain käsiin.

Lähetyksiä, joiden saajaa ei ole tavattu, on tarpeellisine selityksineen vähintänsä kerran kuukaudessa palautettava lähimpään postitoimistoon siellä käyteltäviksi perillesaattamattomana kirjevaihtona.

8 §.

Koska postiraha irtonaiskirjeistä (se on kirjeistä, jotka ovat osotetut postipysäkin noutoalueen sisällä tai lähimmän postitoimiston tienoilla tai sinne vievän tien varrella asuville henkilöille) on maksettava ennen kuljetusta, ovat semmoiset kirjeet, kun ne postimerkittöminä tavataan kirjelaatikossa, annettavat takaisin lähettäjälle tai, jos tämä ei ole tunnettu, lähetettävä ylipostitoimistoon tarpeellisella selityksellä varustettuna.

9 §.

Kirjelaatikossa tavatut vakuutetut tai sisäänkirjoitetut lähetykset ovat tarpeellisine selityksineen lähetettävät lähimpään postitoimistoon käyteltäviksi. Samoin menetellään kirjevaihdon kanssa, joka on varustettu jo käytännössä olleilla postimerkeillä tahi postimerkeillä, jotka ovat niin likaantuneet, ettei voida ratkaista, ovatko ne jo leimatut vai eikö, sekä yleensä kirjevaihdon kanssa, joka ei täytä postinkuljetuksesta määrättyjä ehtoja.

10 §.

Postipysäkin johtaja voi siitä postitoimistosta, jonka alle postipysäkki kuuluu, saada postimerkkejä ja postikortteja, joko etuantina 20 markan ja 3 ruplan arvosta tai rahassa tapahtuvaa suoritusta vastaan, yhden prosentin alennuksella.

Postimerkkien ja postikorttien tilaus sekä kuljetus voipi postiasiana tapahtua postimaksuttomasti.

11 §.

Postipysäkin tulee olla niin varustetun tavallisilla postimerkeillä sekä postikorteilla, että yleisö voi ostaa niitä vähittäin.

12 §.

Postipysäkeissä tulee löytyä seuraavat tarvekalut:

nimileimasin rasioineen ja tyynyineen, kirjelaatikko, asteikolla varustettu kirjevaaka ja kierteis-pakettivaaka postilähetysten punnitsemista varten sekä sitäpaitsi kotimainen postirahantaksa.

Mainitut tarvekalut, leimasinmuste ja kääreet kirjepostin paketitsemista varten ovat postipysäkinjohtajien saatavina Postikallitukselta maksuttomasti sen postitoimiston kautta, jonka alle postipysäkki kuuluu.

Tarvekaluja on pideltävä varovasti.

13 §.

Älköön postipysäkin johtaja ilmaisko rahtuakaan toisten kirjevaihdosta asiaankuulumattomille henkilöille; älköönkä asiaankuulumattoman henkilön sallittako laisinkaan kajota siihen, mikä on jätetty postilaitoksen hoivaan.

14 §.

Postipysäkin ovella tulee olla ilmoitus paikallisten postien lähtö- ja tuloajoista.

Postipysäkin kirjelaatikko tyhjennetään vähintänsä kerran päivässä sekä sitäpaitsi vähää ennen postin lähtöä, jos tämä tapahtuu ajalla, joka on k:lo 8:sta a. p. k:lo 7:ään i. p.

15 §.

Postipysäkille kuuluvat asiakirjat ovat, järjestettyinä päivämäärän mukaan, säilytettävät erityisissä tukuissa kultakin vuodelta.

Helsingissä, Keisarillisen Senaatin kirjapainossa, 1894.